

findes, saavidt jeg erindrer, da denne Sag var til 3die Behandling i Folkethinget — muligviis det var ved 2den Behandling; jeg erindrer det ikke saa nøie — omdeelt et lille gult Heste, som jeg her holder i min Haand, der vistnok ogsaa er blevet omdeelt her i Thinget; det bærer paa sin første Side den Paategning: „Trykt som Manuscript.“ Jeg troer imidlertid, at det deri optagne Dverslag blot er en ganske løselig Calcule, som er fremsat til foreløbig Veiledning. Og foruden de Mænd, der have affattet denne Calcule, er der jo ogsaa andre Mænd, der tænke paa at søge Concession paa Anlægget af den foreslaaede Jernbane, hvis foreløbige Beregninger gaae en heel Deel højere end de Beregninger, der findes her i dette Manuscript. Man kan saaledes efter min Mening slet ikke have nogen bestemt Mening om, hvad en let og smalsporet Jernbane fra Kjøbenhavn til Kallundborg i den foreslaaede Retning i Virkeligheden vil komme til at koste. Naar den ærede Landssthingsmand med Hensyn til det i det omtalte Heste optagne Dverslag udtalte, at det forekom ham, at det var meget kostbart, saa maa jeg iøvrigt have en noget anden Anskuelse end hans. Jeg troer nemlig snarere, at det er for lavt calculeret. Jeg troer, at det knapt vil være muligt at bygge den paatænkte Jernbane for den i dette lille Heste calculatede Sum, saafremt Dverslagssummen for Brobygningen over Sjefjorden ikke maatte vise sig at være højere end fornødent. Det er en meget betydelig Sum, der er beregnet til den nævnte Brobygning, nemlig en Sum af 345,000 Rbd., og, hvis dette Broarbejde ved Udførelsen maatte vise sig at blive saa dyrt eller maaskee endnu meget dyrere, saa vil det i en væsentlig Grad formindske den Capital, der bliver tilovers til selve Jernbaneanlægget. Jeg troer heller ikke, at man saaledes uden Videre, som det ærede Medlem gjorde, kan slutte fra den Udgift, som Silkeborgbanen har medført. Terrainet ved Silkeborg har nemlig slet ikke været videre ugunstigt for Jernbaneanlægget, hvorimod Terrainet fra Kjøbenhavn over Holbæk til Kallundborg vistnok maa ansees for at være mindre gunstigt. Den ærede Landssthingsmand brugte det Udtryk: „i vort aabne

Land“, men jeg maa tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at, saasnart man fra Kjøbenhavn har passeret Thyllinge eller Frederiksfund, saa kommer man ind i den meest couperede Deel af Sjælland. Jeg vil ikke sige, at man netop der finder de højeste Bakker, men man finder der den ene Bakke og det ene Dalstrøg ved Siden af det andet, og der er næsten ikke en eneste Strækning der, ja ikke engang et Stykke paa et Par Hundrede Alen, hvor Terrainet er fuldkomment fladt. Naalig skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det overordentlig vanskelige Terrain, som man vil føre Banen igjennem, fra Frederiksfund ned til Overgangen ved Eriksholm. Naar den ærede Landssthingsmand har meent, at den Sum, der i det omtalte Heste er nævnt til Expropriation og til Anskaffelse af Driftsmateriel, nemlig 30,000 Rbd. for hver Mill, er for høit ansat, saa maa jeg sige ham, at jeg har en heel anden Anskuelse herom. Jeg troer, at Summen er for lavt ansat; jeg troer ikke, at man vil kunne faae exproprieret det fornødne Areal selv til en smalsporet Bane paa den omhandlede Strækning for 20,000 Rbd. pr. Mill, og jeg troer ikke, at det er muligt at kunne forsyne Banen tilstrækkelig med Driftsmateriel for 10,000 Rbd. pr. Mill. Den slynske Statsbane er meget economisk forsynet med Driftsmateriel, og dog ere Anskaffelserne af Materiellet til den gaaede op til en Sum, der er over 3 Gange saa stor som den her calculatede Sum af 10,000 Rbd. pr. Mill. Jeg troer dog ikke, at der er Anledning for mig til at gaae længere ind paa disse Bemærkninger. Jeg skal kun tillade mig at udtale, at, saaledes som Lovforslaget her foreligger for det høie Thing, er det affattet paa en saadan Maade, at man efter min Mening uden Betænkelighed kan gaae ind paa det.

Der er kun endnu et Spørgsmaal, som ogsaa er blevet reist af den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Sjæssen), som jeg skal tillade mig noget nærmere at dvæle ved, hvad jeg ganske vist ikke vilde have anseet for fornødent, hvis det ærede Medlem ikke havde reist det paagældende Spørgsmaal, og det er Spørgsmaalet om, hvorledes man skal forstaae Bestemmelsen i § 6 af Loven af 26de Februar